

s.p.a., Rubner Tueren s.p.a., Ruscalla Energia s.r.l., Sabenergia s.r.l., San Felice Agrar s.r.l. Società Agricola, Sangiorgio Fotovoltaica Società Agricola a r.l., Società Agricola Sargenti Agroenergie s.s. di Sargenti Carlo & C., SD Agrar s.r.l. Società Agricola, Senergia s.r.l., Sequenza s.p.a., Sider Sipe s.p.a., Sinergya s.r.l., S.I.Pro. — Agenzia provinciale per lo sviluppo s.p.a., Siriac s.r.l., Società Agricola Cascina Gallotto s.s., Società Agricola Solar Farm s.r.l., Premi Giuseppe — Adelfranca — Piergiorgio s.s. Società Agricola, Sociovit Società Agricola s.s., Solivrea s.r.l., Studio Agri Power s.r.l., Studio Energia s.r.l., Taricco Fratelli s.s., Tecno Pool s.p.a., Toscasolar s.r.l., Trea s.r.l., Trifase s.r.l., Unienergy s.r.l., V.S. 1 s.r.l., Vercelli s.p.a., Vetraria Bergamasca — Tecnovetro s.r.l., Vinlisca s.r.l., VRV s.p.a., The Wierer Holding s.p.a.

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego, takiego jak ten, o którym mowa w art. 26 ust. 2 i 3 decreto-legge (dekretu z mocą ustawy) nr 91/2014, w brzmieniu nadanym ustawą nr 116/2014, który w znaczący sposób ogranicza lub opóźnia wypłatę zachęt przyznanych już z mocy prawa i określonych na podstawie specjalnych umów zawartych przez producentów energii elektrycznej pochodzącej z konwersji fotowoltaicznej z Gestore dei servizi energetici s.p.a., spółką publiczną odpowiedzialną za to zadanie;

w szczególności, czy taki przepis krajowy jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej: zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadą pewności prawa, zasadą lojalnej współpracy, i zasadą skuteczności; z art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; z dyrektywą 2009/28/WE⁽¹⁾ i przewidzianym tam uregulowaniem systemów wsparcia; z art. 216 ust. 2, TFUE, w szczególności w związku z Traktatem w sprawie Europejskiej Karty Energetycznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 17 grudnia 2018 r. — Athesia Energy Srl i in./Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

(Sprawa C-799/18)

(2019/C 122/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Athesia Energy Srl, Pv Project Bologna S.r.l., Belricetto S.r.l., Itt Energy S.r.l., Pietra dei Fiori S.r.l., Energia Solare S.r.l., Green Hunter S.p.A, Actasol 5 S.r.l., Actasol 6 S.r.l., Cinque S.r.l., Spf Energy Uno S.r.l., Spr Energy Due S.r.l., Spf Energy Tre S.r.l., Bulicata S.r.l., Energy Line S.r.l., Marche Solare 1 S.r.l.

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy prawo Unii Europejskiej stoi na przeszkodzie stosowaniu przepisu krajowego, takiego jak ten, o którym mowa w art. 26 ust. 2 i 3 decreto-legge (dekretu z mocą ustawy) nr 91/2014, w brzmieniu nadanym ustawą nr 116/2014, który w znaczący sposób ogranicza lub opóźnia wypłatę zachęt przyznanych już z mocy prawa i określonych na podstawie specjalnych umów zawartych przez producentów energii elektrycznej pochodzącej z konwersji fotowoltaicznej z Gestore dei servizi energetici s.p.a., spółką publiczną odpowiedzialną za to zadanie;

w szczególności, czy taki przepis krajowy jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa Unii Europejskiej: zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasadą pewności prawa, zasadą lojalnej współpracy, i zasadą skuteczności; z art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; z dyrektywą 2009/28/WE⁽¹⁾ i przewidzianym tam uregulowaniem systemów wsparcia; z art. 216 ust. 2, TFUE, w szczególności w związku z Traktatem w sprawie Europejskiej Karty Energetycznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 20 grudnia 2018 r. — JZ

(Sprawa C-806/18)

(2019/C 122/09)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strona w postępowaniu głównym

Postępowanie karne przeciwko: JZ

Pytanie prejudycjalne

Czy jest zgodny z prawem Unii — a w szczególności z rozstrzygnięciem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zawartym w wyroku z dnia 26 lipca 2017 r. w sprawie Ouhrami/Niderlandy (sprawa C-225/16, ECLI:EU:C:2017:590, pkt 49) w myśl którego zakaz wjazdu, o którym mowa w art. 11 dyrektywy powrotowej⁽¹⁾, wywołuje „skutki [prawne]” z chwilą powrotu cudzoziemca do kraju pochodzenia lub innego państwa trzeciego — przepis prawa krajowego, na mocy którego karze podlega pobyt na terytorium Niderlandów obywatela państwa trzeciego po tym, jak wydano względem niego zakaz wjazdu na podstawie art. 66a ust. 7 Vreemdelingenwet 2000, w sytuacji gdy jednocześnie w świetle prawa krajowego ustalono, że cudzoziemiec ten nie może legalnie przebywać na terytorium Niderlandów oraz że przeprowadzone zostały etapy procedury powrotu przewidziane w dyrektywie powrotowej, lecz rzeczywisty powrót nie miał miejsca?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich, Dz.U. 2008, L 348, s. 98.